

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВІЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ
100 – і
підсумкової наукової конференції
професорсько-викладацького персоналу
Вищого державного навчального закладу України
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
11, 13, 18 лютого 2019 року

(присвячена 75 - річчю БДМУ)

Чернівці – 2019

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м. Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2019. – 544 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м.Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Іващук О.І., доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.
професор Булик Р.Є.
професор Гринчук Ф.В.
професор Давиденко І.С.
професор Дейнека С.Є.
професор Денисенко О.І.
професор Заморський І.І.
професор Колоскова О.К.
професор Коновчук В.М.
професор Пенішкевич Я.І.
професор Сидорчук Л.П.
професор Слободян О.М.
професор Ткачук С.С.
професор Тодоріко Л.Д.
професор Юзько О.М.
д.мед.н. Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-543-3

© Буковинський державний медичний
університет, 2019

Тарнавська С.І.

ПОКАЗНИКИ ТЯЖКОСТІ ПЕРЕБІGU ФЕНОТИПУ АСТМИ ПІЗНЬОГО ПОЧАТКУ В ДІТЕЙ ЗАЛЕЖНО ВІД АЦЕТИЛЯТОРНОГО СТАТУСУ

Кафедра педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Вищого державного навчального закладу України

«Буковинський державний медичний університет»

Упродовж останніх десятиліть досягнутий значний прогрес у розумінні молекулярно-генетичних механізмів бронхіальної астми в дітей. Водночас, питання діагностики тяжкого перебігу фенотипу астми пізнього початку в дитячому віці з урахуванням ацетилляторного фенотипу та особливостей запалення бронхів наразі залишаються суперечливими.

Для оптимізації комплексного лікування дітей, хворих на бронхіальну астму, ретроспективно дослідити особливості фенотипу астми пізнього початку у хворих з альтернативним характером ацетилювання.

Для досягнення поставленої мети проведено комплексне клінічно-імунологічне обстеження 70 дітей, в яких визначався пізній початок бронхіальної астми (ФАПП). Усім дітям визначали генетичний маркер – тип ацетилювання за методом В.Н. Пребстинг – В.І. Гаврилова в модифікації Тимофєєвої, що характеризував особливості II фази системи біотрансформації ксенобіотиків. Вивчалися показники клітинного та гуморального імунітету, вміст у периферичній крові Т-лімфоцитів та їх субпопуляцій, а у сироватці крові – концентрацію імуноглобулінів класів A, M, G, загального IgE.

Сформовано 2 клінічні групи: I група – 34 дитини з повільним характером ацетилювання (середній вік – $13,8 \pm 0,4$ роки, частка хлопчиків – 61,7%), II група – 36 пацієнтів зі швидкими темпами ацетилювання (середній вік – $12,7 \pm 0,4$ роки ($p > 0,05$); частка хлопчиків – 65,7% ($p > 0,05$)). За основними клінічними ознаками групи спостереження були зіставлювалими.

Детальний аналіз основних клінічних показників контролюваності БА (кількість денніх та нічних симптомів захворювання, частота використання швидкодіючих β_2 -агоністів) дозволив припустити, що ФАПП у дітей із повільним типом ацетилювання перебігав тяжче. Так, денні симптомі хвороби турбували пацієнтів I групи > 2 разів на тиждень майже вдвічі частіше, ніж представників II групи (31,9% та 15,7% випадків відповідно; $P < 0,05$). Показники ризику наявності понад 2 разів на тиждень денніх симптомів астми в дітей за повільного ацетилляторного статусу порівняно зі швидкими «ацетилляторами» становили: відносний ризик - 1,5 [95%ДІ:0,9-2,6] при співвідношенні шансів - 2,5 [95%ДІ:1,3-5,0]. Водночас, щотижневі нічні симптоми (від 1 разу на тиждень, до щоденних), що асоціювало з неконтрольованим перебігом БА, реєструвалися втрічі частіше за повільного характеру ацетилювання, ніж у швидких «ацетилляторів» (13,4% та 4,0% спостережень ($P < 0,05$)).

На тяжчий перебіг фенотипу БА із пізнім дебютом у хворих із повільним ацетилляторним статусом вказувала і частота загострень хвороби, зокрема, щомісячні погіршення впродовж останнього року відзначали 39,7% представників I клінічної групи і лише кожен п'ятий пацієнт (22,0%; $P < 0,05$) II групи порівняння. Показники ризику щомісячних загострень астми в дітей за повільного ацетилляторного статусу порівняно зі швидкими «ацетилляторами» становили: відносний ризик - 1,6 [95%ДІ:1,0-2,5] при співвідношенні шансів - 2,6 [95%ДІ:1,4-4,9].

Таким чином, у дітей із фенотипом астми пізнього початку за наявності повільного типу ацетилювання перебіг астми асоціював з вищим ризиком щотижневих симптомів (відносний ризик - 1,5, співвідношенні шансів – 2,5), щомісячних загострень хвороби (відносний ризик - 1,6, співвідношенні шансів – 2,6). Виявлені особливості можуть бути підставою для розробки індивідуалізованих лікувально-профілактичних заходів із урахуванням фенотипових особливостей хворих дітей.